MÜRSELAT SÛRESİ

اَعُوذ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيم

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Mürselat 77/1)

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

Ardı ardına gönderilenlere,

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَۚ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri, sadece birer müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Kim inanıp güvenir ve kendini düzeltirse onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Saffat 37/171)

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَۚ

Kuşkusuz elçilik yapan kullarımız için daha önce geçen kelimemiz;

(Saffat 37/172)

اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَۖ

"Onlara kesinlikle yardım edilecektir.

(Saffat 37/181)

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَۚ

Elçilere selâm olsun!

(Mürselat 77/2)

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا

Bir fırtına gibi esenlere,

(Zariyat 51/1)

وَالذّٰرِيَاتِ ذَرْوًا

Zirveye tırmananlara,

(Zariyat 51/2)

فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا

Ağır bir yük yüklenenlere,

(Zariyat 51/3)

فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا

Bir kolaylık bulanlara,

(Zariyat 51/4)

فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا

Bir işi paylaştıranlara andolsun!

(Mürselat 77/3)

وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا

Yaydıkça yayanlara,

(Enam 6/19)

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى قُلْ لَّا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّنِي بَرِيٓءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

De ki: “En büyük şâhit kimdir? De ki: Allah’tır! O, benimle sizin aranızda şâhittir. Bu Kuran bana vahiy edildi ki sizi ve ulaştığı kişileri onunla uyarayım.” De ki: “Siz Allah ile birlikte başka ilâhların olduğuna şâhit misiniz? Ben şâhit değilim.” De ki: “O tek İlah’tır. Ben, sizin ortak koştuklarınızdan uzağım.”

(Araf 7/158)

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيتُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهٖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki: “Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah’ın gönderdiği elçiyim. Göklerde ve yerde bütün yetkiler O’nundur. O’ndan başka ilâh yoktur. Hayat veren ve öldüren O’dur. Siz Allah’a ve nebî olan ümmî elçisine inanıp güvenin. O elçi de Allah’a ve O’nun kelimelerine inanıp güvenir, ona uyun ki doğru yolu bulasınız.

(Mürselat 77/4)

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا

Farkı fark edenlere,

(Adiyat 100/1)

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

Durmadan koşturanlara,

(Adiyat 100/2)

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

Ardında bir ışık bırakanlara,

(Adiyat 100/3)

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

Bir sabah yola çıkanlara,

(Adiyat 100/4)

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا

Arkalarında bir iz bırakanlara,

(Adiyat 100/5)

فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا

Böylece toplumun merkezinde olanlara andolsun!

(Mürselat 77/5)

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا

Bir hatırlatmada bulunanlara,

(Zariyat 51/55)

وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ

Hatırlat! Çünkü hatırlatma müminlere fayda verir.

(Ğâşiye 88/21)

فَذَكِّرْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ

Hatırlat! Sen sadece bir hatırlatıcısın.

(Mürselat 77/6)

عُذْرًا اَوْ نُذْرًاۙ

Bir özür veya bir uyarı olarak.

(Bakara 2/119)

اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًاۙ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ

Seni müjdeleyesin ve uyarasın diye elçi gönderdik. Cehennem halkından sen sorumlu tutulmayacaksın.

(Araf 7/164)

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًاۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًاۜ قَالُوا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Hani, içlerinden bir ümmete: "Allah'ın helak edeceği ya da ağır azaba uğratacağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?" dendiğinde: "Rabbinize karşı bir mazeret olsun. Belki kendilerini korurlar" demişlerdi.

(Sebe 34/28)

وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا كَٓافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Biz seni bütün insanlığa, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik ama insanların çoğu böyle bilmez.

(Fatır 35/24)

اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًاۜ وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

Şüphesiz seni gerçek ile bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik. İçinden bir uyarıcı gelip geçmeyen bir ümmet yoktur.

(Mürselat 77/7)

اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌۜ

Tehdit edildiğiniz şey kesinlikle gerçekleşecektir.

(Kaf 50/20)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِۜ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

Sura üflenir; işte bu vadedilen gündür.

(Zariyat 51/5)

اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌۙ

Size vadedilen kesinlikle doğrudur.

(Zariyat 51/6)

وَاِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ

Hesap mutlaka gerçekleşecektir.

(Adiyat 100/6)

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ

Kesinlikle insan Rabbine karşı çok nankördür.

(Adiyat 100/7)

وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ

Üstelik kendisi de buna şâhittir.

(Adiyat 100/8)

وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ

Çünkü onun mal sevgisi çok güçlüdür.

(Adiyat 100/9)

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ

Hâlâ bilmiyor mu, kabirdekiler dışarı çıkarıldığında,

(Adiyat 100/10)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ

içindekiler ortaya döküldüğünde;

(Adiyat 100/11)

اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيْرٌ

kuşkusuz Rableri onlara, o gün bildirecektir.

(Mürselat 77/8)

فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ

Yıldızlar söndürüldüğü zaman,

(Tekvir 81/1)

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

Güneşin çevresi sarıldığı zaman,

(Tekvir 81/2)

وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

yıldızlar parlaklığını yitirdiği zaman,

(Tekvir 81/3)

وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

dağlar yürütüldüğü zaman,

(Tekvir 81/4)

وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

değerli şeyler terkedildiği zaman,

(Mürselat 77/9)

وَاِذَا السَّمَّاءُ فُرِجَتْ

gök çatlatıldığı zaman,

(İnfitar 82/1)

اِذَا السَّمَّاءُ انْفَطَرَتْ

gök yarıldığı zaman,

(İnfitar 82/2)

وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ

yıldızlar dağıldığı zaman,

(İnfitar 82/3)

وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

denizler taşırıldığı zaman,

(İnfitar 82/4)

وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

kabirdekiler diriltildiği zaman,

(İnfitar 82/5)

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ

kişi neyi öncelediğini ve neyi ertelediğini öğrenecektir.

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُۙ

Olanlar asıl o gün olur.

(Hakka 69/16)

وَانْشَقَّتِ السَّمَاۤءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌۙ

O gün gök yarılır, artık o dayanıksızdır.

(Hakka 69/17)

وَالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَاۤئِهَاۗ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌۗ

Melekler göğün kenarlarındadır. O gün onların sekizi, üzerinde Rabbinin arşını taşır.

(Hakka 69/18)

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

O gün O'na arz edilirsiniz, gizliniz saklınız kalmaz.

(Mürselat 77/10)

وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْۗ

dağlar parçalanıp savrulduğu zaman,

(Tur 52/9)

يَوْمَ تَمُوْرُ السَّمَاۤءُ مَوْرًاۙ

Göğün çalkalanıp durduğu gün,

(Tur 52/10)

وَتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًاۗ

dağlar yürüdükçe yürür.

(Tur 52/11)

فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَۙ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/12)

اَلَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ

Onlar boş işlere dalıp eğlenenlerdir.

(Nebe 78/19)

وَفُتِحَتِ السَّمَاۤءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًاۙ

Gök açılmış, kapılar oluşmuştur.

(Nebe 78/20)

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًاۗ

Dağlar yürütülmüş, serap olmuştur.

(Mürselat 77/11)

وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْۗ

elçi gönderilenler için belirlenen vakit geldiği zaman,

(Maide 5/109)

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اُجِبْتُمْۗ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَاۗ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ

Allah, elçilerini bir araya toplayacağı gün onlara: “Size ne cevap verildi?” diyecek, onlar da: “Bizim bilgimiz yok; Çünkü Sen bütün bilinmeyenleri en iyi bilensin” diyeceklerdir.

(Araf 7/6)

فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَۙ

Kendilerine elçi gönderilenlere elbette soracağız. Elbette gönderilen elçilere de soracağız.

(Araf 7/7)

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَاۤئِبِيْنَ

Her şeyi bir bilgiye dayalı olarak onlara anlatacağız. Zaten onlara uzak değiliz.

(Furkan 25/30)

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا

Elçi diyecek ki: “Ey Rabbim, doğrusu benim kavmim bu Kuran’ı terkedilmiş bıraktı.”

(Mürselat 77/12)

لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْۗ

Belirlenen gün hangisi?

(Mürselat 77/13)

لِيَوْمِ الْفَصْلِۚ

Ayrım günüdür.

(Mürselat 77/14)

وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِۜ

Ayrım günü nedir, sen ne bileceksin?

(Nebe 78/17)

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًاۙ

Şüphesiz ayrım günü belirlenmiş bir vakittedir.

(Nebe 78/18)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًاۙ

Sura üfleneceği gün; ardından bölük bölük gelirsiniz.

(Saffat 37/20)

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّينِ

"Vay halimize! Bu din günüdür" derler.

(Saffat 37/21)

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَۜ

İşte bu yalanladığınız ayrım günüdür.

(Mürselat 77/15)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/11)

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَۙ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/12)

اَلَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَۜ

Onlar boş işlere dalıp eğlenenlerdir.

(Tur 52/13)

يَوْمَ يُدَعُّونَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّاۜ

O gün itile kakıla cehennem ateşine atılacaklardır.

(Tur 52/14)

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Yalanlayıp durduğunuz ateş budur!

(Mürselat 77/16)

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِينَ

Sizden öncekileri helak etmedik mi?

(İsra 17/58)

وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

Kıyamet gününden önce helak etmeyeceğimiz ya da çetin bir azaba uğratmayacağımız yerleşim merkezi yoktur. Bunlar kitapta yazılıdır.

(Meryem 19/98)

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

Onlardan önce nice nesilleri helak ettik. Şimdi onlardan birini hissediyor musun veya onlardan zayıf bir ses işitiyor musun?

(Kaf 50/36)

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ

Onlardan önce, daha güçlülerini yakalayarak helak ettik. Ülkelerinde kazmadık yer bırakmamışlardı. Onlardan geriye kalan var mı?

(Yasin 36/31)

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi, bunlara bir daha geri dönmediklerini görmediler mi?

(Mürselat 77/17)

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ

Sonrakileri de onlara katacağız.

(Tevbe 9/69)

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًاۜ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوٓاۜ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Siz de öncekiler gibisiniz! Onlar sizden daha güçlüydüler. Malları ve evlatları daha çoktu. Paylarına düşenin sefasını sürdüler. Öncekiler paylarına düşenin nasıl sefasını sürdülerse siz de payınıza düşenin öyle sefasını sürdünüz. Onların dalıp gittikleri gibi siz de dalıp gittiniz. İşte böylelerinin, dünyada ve ahirette yaptıkları boşa gitmiştir. Kaybedenler işte onlardır.

(Enbiya 21/6)

مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَاۚ اَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

Onlardan önce helak ettiğimiz yerleşim merkezlerinden hiçbiri îmân etmemişti; şimdi bunlar mı inanıp güvenecekler?

(Mürselat 77/18)

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

İşte, biz suçlulara böyle yaparız.

(Araf 7/40)

اِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَٓاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

Doğrusu, âyetlerimizi yalanlayan ve büyüklük taslayanlara göklerin kapıları açılmayacak, deve iğne deliğinden geçinceye kadar da cennete giremeyeceklerdir. Suçluları işte böyle cezalandırırız.

(Enam 6/55)

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ

İşte âyetlerimizi böyle açık seçik anlatırız ki suçluların yolu iyice belli olsun.

(Yunus 10/13)

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُواۙ وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُواۜ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

Sizden önce nice nesilleri zulmetmeleri nedeniyle helak ettik. Elçiler, onlara apaçık belgelerle gelmişlerdi ama onlar inanıp güvenmediler. Biz suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

(İbrahim 14/49)

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْاَصْفَادِۚ

O gün suçluların kelepçelere vurulduğunu göreceksin.

(Secde 32/22)

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ؕ اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ

Rabbinin âyetleri kendisine anlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Suçlulardan mutlaka intikam alırız.

(Rum 30/12)

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

Kalkış saatinin geldiği gün, suçlular ümitlerini kaybederler.

(Mürselat 77/19)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/20)

اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِيْنٍ ۙ

Sizi dayanıksız bir sudan yarattık, değil mi?

(Tarık 86/5)

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ؕ

İnsan neyden yaratıldığına bir baksın.

(Tarık 86/6)

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۙ

İleri giden bir sudan yaratılmıştır.

(Tarık 86/7)

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ؕ

O su, omurga ile göğüs kemikleri arasından çıkar.

(Vakıa 56/58)

اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُوْنَ ؕ

Gördünüz mü boşalttığınız meniyi?

(Vakıa 56/59)

ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗۤ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُوْنَ

Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan Biz miyiz?

(Secde 32/7)

اَلَّذِيٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ

Yarattığı her şeyi güzel yaratan ve insanı yaratmaya çamurdan başlayan O'dur.

(Secde 32/8)

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ

Sonra onun neslini dayanıksız bir sudan yaratmıştır.

(Mürselat 77/21)

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

Sonra onu sağlam bir yere yerleştirdik.

(Müminun 23/12)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ

Kuşkusuz, insanı çamurdan süzülen bir özden yarattık.

(Müminun 23/13)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

Sonra onu, sağlam bir yerde döllenmiş yumurta haline getirdik.

(Mürselat 77/22)

اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

Bilinen bir ölçü ile.

(Müminun 23/14)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِيْنَ

Sonra döllenmiş yumurtayı, rahim duvarına asılı embriyo haline getirdik. O embriyoyu bir çiğnem et haline getirdik. O et parçasını kemikler haline getirdik ve kemiklere et giydirdik. Sonra da onu farklı bir yaratılışla yapılandırdık. Yaratanların en güzeli Allah, bereketin kaynağıdır!"

(Secde 32/9)

ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

Sonra onu düzenlemiş, dengesini kurmuş ve ruhundan üflemiş; böylece sizin için dinleme, ileriyi görme özellikleri ve gönüller var etmiştir. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

(Mürselat 77/23)

فَقَدَرْنَاۤ فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

Ölçülerinizi orada belirledik. Ne güzel ölçüler belirleriz!

(Al-i İmran 3/6)

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ؕ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Sizi rahimlerde, nasıl isterse öyle biçimlendiren O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Ahkaf 46/33)

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰۤى اَنْ يُّحْيِيَ الْمَوْتٰى ؕ بَلٰۤى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Gökleri ve yeri yaratan, yaratırken de yorgunluk duymayan Allah'ın, ölüleri diriltmenin ölçüsünü koyan olduğunu görmediler mi? Evet, O her şeyin ölçüsünü koyandır.

(Mürselat 77/24)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/25)

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۙ

Yeryüzünü bir toplanma yeri yapmadık mı?

(Mürselat 77/26)

اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ۙ

Diriler ve ölüler için.

(Bakara 2/125)

وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهِيمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَاۤ اِلٰۤى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

Hani, Beyt'i insanların toplanacakları ve güven içinde olacakları bir yer yapmıştık. İbrahim'in ibadet için durduğu yerleri, ibadet yerleri edinin. Evimi, tavaf edenler, itikâfta bulunanlar, rükû ve secde edenler için tertemiz tutmaları konusunda İbrahim ve İsmail ile anlaştık.

(Müminun 23/79)

وَهُوَ الَّذِي ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Yeryüzünde sizi yetiştiren O'dur. O'nun huzurunda toplanacaksınız.

(Duhan 44/40)

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ اَجْمَعِينَۙ

Şüphesiz ki ayrım günü, onların tamamının toplanacağı gündür.

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ اِلٰى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Hepsi bilinen bir günün buluşma vaktinde bir araya toplanacaklardır.”

(Mürselat 77/27)

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَاَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًاۜ

Orada yüksek dağlar oluşturduk. Size tatlı sular içirdik.

(Hicr 15/21)

وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ اِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

Hiç bir şey yoktur ki, kaynakları bizim katımızda olmasın. Onu ancak bilinen bir ölçüye göre göndeririz.

(Hicr 15/22)

وَاَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَسْقَيْنَاكُمُوهُۚ وَمَا اَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

Rüzgârları aşılayıcı olarak göndeririz. Gökten su indirir, onunla su ihtiyacınızı karşılarız. Onun kaynağı sizin elinizde değildir.

(Hicr 15/23)

وَاِنَّا لَنَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

Elbette hayat veren de öldüren de Biziz; ve Biz her şeye mirasçı olacağız.

(Nahl 16/15)

وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۙ

Sizi sarsmasın diye yerin içine sabitleyen dağlar yerleştirdi. Yolunuzu bulabilmeniz için de ırmaklar ve yollar koydu.

(Vakıa 56/68)

اَفَرَاَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَۜ

İçtiğiniz suyu gördünüz mü?

(Vakıa 56/69)

ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

Onu bulutlardan siz mi indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz?

(Vakıa 56/70)

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

İstesek o suyu, tuzlu ve acı yapardık. Hâlâ şükretmeyecek misiniz?

(Mülk 67/30)

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

De ki: "Gördünüz mü, bir sabah sularınız yerin dibine batsa, ardından kim size bir akarsu getirebilir?"

(Mürselat 77/28)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/29)

اِنْطَلِقُوا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ

Yalanladığınız yere gidin şimdi!

(Furkan 25/11)

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

Aslında onlar o saati yalanladılar, Biz de o saati yalanlayanlar için alevli bir ateş hazırladık.

(Sebe 34/42)

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Bugün birinizin diğerine ne fayda sağlamaya, ne de zarar vermeye gücü yetmez. Zulmedenlere deriz ki: "Yalanladığınız ateş azabını tadın."

(Mürselat 77/30)

اِنْطَلِقُوا اِلٰى ظِلٍّ ذِي ثَلٰثِ شُعَبٍ

Gidin de üç bölümlü gölgeye.

(Mürselat 77/31)

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ

Gölgesi olmayan, alevden de korumayan yere.

(Vakıa 56/43)

وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ

kara dumandan bir gölgede,

(Vakıa 56/44)

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

ne bir serinlik ne de bir ikram yoktur.

(Mürselat 77/32)

اِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

Gerçekten o kalaslar gibi kıvılcımlar saçar.

(Mürselat 77/33)

كَاَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ

Her biri sarı renkli gemi halatına benzer.

(Mürselat 77/34)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/35)

هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ

Bu, onların konuşamayacakları gündür.

(Neml 27/84)

حَتّٰى اِذَا جَاؤُ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Huzurumuza geldiklerinde: “İlmini kavramadan âyetlerimizi yalanladınız mı? Neydi o yaptıklarınız?” deriz.

(Neml 27/85)

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

Zulmettiklerinden dolayı aleyhlerindeki söz gerçekleşecek; ağızlarını bile açamayacaklardır.

(Mürselat 77/36)

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

Özür dilemelerine bile izin verilmez.

(Tevbe 9/66)

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۚ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

Hiç özür dilemeyin; siz inanıp güvendikten sonra inkâr ettiniz. İçinizden bir kesiminizi bağışlasak bile, bir kesiminize azap edeceğiz. Çünkü onlar suçludurlar.

(Rum 30/57)

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Zulmedenlerin mazeretleri o gün fayda vermeyecek, istekleri de kabul edilmeyecektir.

(Mümin 40/52)

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

O gün zâlimlere mazeretlerinin bir faydası olmaz. Onlar için dışlanma, onlar için yurdun kötüsü vardır.

(Tahrim 66/7)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ey inkâr edenler! Bugün mazeret üretmeyin. Siz sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

(Mürselat 77/37)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/38)

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۖ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

İşte ayrım günü budur. O gün sizi de sizden öncekileri de bir araya toplayacağız.

(Vakıa 56/47)

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

Derlerdi ki: “Toprağa ve kemiklere dönüştükten sonra biz gerçekten dirilecek miyiz?

(Vakıa 56/48)

أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Önceki atalarımız da mı?”

(Vakıa 56/49)

قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَۙ

De ki: “Evet, öncekiler de sonrakiler de.

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ اِلٰى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Hepsi bilinen bir günün buluşma vaktinde bir araya toplanacaklardır.”

(Duhan 44/40)

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ اَجْمَعِينَۙ

Şüphesiz ki ayrım günü, onların tamamının toplanacağı gündür.

(Duhan 44/41)

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۙ

O gün dostun dosta faydası olmayacak, onlar yardım görmeyecektir.

(Teğabün 64/9)

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِۜ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًاۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Sizi bir araya getirdiği o toplanma günü, aldanışların ortaya çıktığı gündür. Kim Allah’a inanıp güvenmiş ve ıslah eden iyi işler yapmışsa, Allah kötülüklerini örter ve onu ölümsüz olarak sürekli kalacağı, altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. Muhteşem başarı işte budur.

(Teğabün 64/10)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَاۜ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Âyetleri inkâr edenler ve yalanlayanlar cehennem ahalisidir. Onlar oraya, ölmemek üzere gireceklerdir. Ne kötü hale gelmektir o!

(Mürselat 77/39)

فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ

Bir düzeniniz varsa şimdiden kurun.

(Araf 7/194)

اِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Allah ile aranıza koyup yalvardıklarınız sizin gibi kullardır. Söylediklerniz doğruysa, onlara dua edin de duanıza cevap versinler.

(Araf 7/195)

اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ

Ayakları mı var ki yürüsünler, elleri mi var ki tutsunlar, gözleri mi var ki görsünler, kulakları mı var ki dinlesinler. De ki: “Çağırın ortak koştuklarınızı, sonra bana düzen kurun; asla göz açtırmayın.”

(Mürselat 77/40)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/41)

اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

Elbette kendini koruyanlar gölgeliklerde ve pınar başlarındadır.

(Mürselat 77/42)

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

Canlarının çektiği meyveler vardır.

(Mürselat 77/43)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Yaptıklarınıza karşılık, gönül rahatlığıyla yiyip için.”

(Hakka 69/19)

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْ

Kitabı sağ eline verilenler derler ki: “İşte bu; alın okuyun kitabımı!

(Hakka 69/20)

اِنِّي ظَنَنْتُ اَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ

Ben hesabımla yüzleşeceğimi biliyordum.”

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

Şimdi O, mutlu bir hayat sürecek.

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennette,

(Hakka 69/23)

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيـًٔا بِمَا اَسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiyin, için, afiyet olsun!”

(Tur 52/17)

اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

Kendini koruyanlar cennetlerde ve nimetler içinde...

(Tur 52/18)

فَاكِهِينَ بِمَا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

Rablerinin verdikleriyle keyif sürerler. Rableri onları cehennemin azabından korumuştur.

(Tur 52/19)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Yaptıklarınıza karşılık; yiyin için, afiyet olsun!”

(Mürselat 77/44)

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Doğrusu Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Mürselat 77/45)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mutaffifin 83/10)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Yalana batanların o gün vay haline!

(Mutaffifin 83/11)

اَلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِّ

Onlar din gününü yalanlayanlardır.

(Mutaffifin 83/12)

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيمٍۙ

Onu yalanlayanların hepsi, ancak haddini aşan günahkârlardır.

(Mutaffifin 83/13)

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَّ

Kendisine âyetlerimiz bağlantılarıyla okununca: “Öncekilerin yazıları!” der.

(Mutaffifin 83/14)

كَلَّا بَلْۜ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Hayır! Aksine onların kazandıkları, kalpleri üzerinde pas oluşturmuştur.

(Mutaffifin 83/15)

كَلَّٓا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَّ

Yok yok! Çünkü onlar o gün Rablerinden perdelenmişlerdir.

(Mutaffifin 83/16)

ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِّ

Sonra onlar kesinlikle ateşe yaslanacaklardır.

(Mutaffifin 83/17)

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِۦ تُكَذِّبُونَّ

Sonrasında: “İşte sizin yalan söyleyip durduğunuz konu budur!” denecektir.

(Mürselat 77/46)

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا اِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ

Biraz daha yiyip için, keyfinize bakın. Çünkü sizler suçlusunuz.

(Ahkaf 46/20)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

Ateşin karşısına getirildikleri gün, kâfirlere: “Siz bütün güzelliklerinizi dünya hayatınızda tükettiniz, onunla sefa sürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyüklenmenize ve sınırı aşmanıza karşılık bugün alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız” denir.

(Muhammed 47/12)

اِنَّ اللهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

Allah, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları altlarından ırmaklar akan bahçelere yerleştirecektir. Âyetleri inkâr edenler ise hoşlarına gideni yapar ve hayvanların yediği gibi yerler. Onların yerleşecekleri yer o ateştir.

(Yasin 36/59)

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

“Ey suçlular! Bugün siz ayrılın.

(Yasin 36/60)

اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِي اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

Ey Âdem'in çocukları! Sizden söz almadım mı? Şeytan’a kulluk etmeyin, çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır,

(Yasin 36/61)

وَاَنِ اعْبُدُونِي هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Bana kulluk edin, doğru yol budur” demedim mi?

(Yasin 36/62)

وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

Doğrusu o, içinizden nice nesilleri saptırdı, aklınızı kullanmıyordunuz değil mi?

(Yasin 36/63)

هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

Bu tehdit edildiğiniz cehennemdir!

(Yasin 36/64)

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

İnkâr etmenizin cezası olarak bugün oraya yaslanın!

(Mürselat 77/47)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/48)

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

Onlara: “Allah’a boyun eğin!” denildiğinde boyun eğmezler.

(Bakara 2/43)

وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

Namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin; rükû edenlerle birlikte rükû edin!

(Hac 22/77)

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ۩

Ey inanıp güvenenler! Rükû edin, secde edin ve Rabbinize kulluk edin! Hayırlı işler yapın ki, kurtuluşa eresiniz.

(Kalem 68/42)

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ۩

O gün her şey ortaya çıkarılacak. Secdeye çağrılacaklar ama güçleri yetmeyecek.

(Kalem 68/43)

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

Saygıyla önlerine bakacaklar, alçaklık her yanlarını saracak. Hâlbuki onlar gücü yeterken de secdeye çağrılmışlardı.

(İnşikak 84/20)

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ۩

Onlara ne oluyor da mümin olmuyorlar?

(İnşikak 84/21)

وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُونَ۩

Onlara Kuran okunduğu zaman secde etmiyorlar!

(İnşikak 84/22)

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ

Aksine kâfirler onu yalanlıyorlar.

(İnşikak 84/23)

وَاللهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

Allah, onların içlerinde biriktirdiklerini iyi bilir.

(Mürselat 77/49)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/11)

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/12)

اَلَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

Onlar boş işlere dalıp eğlenenlerdir.

(Tur 52/13)

يَوْمَ يُدَعُّونَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا

O gün itile kakıla cehennem ateşine atılacaklardır.

(Tur 52/14)

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Yalanlayıp durduğunuz ateş budur!

(Tur 52/15)

اَفَسِحْرٌ هٰذَا اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

Bu da mı büyü! Bunu da mı görmüyorsunuz!

(Tur 52/16)

اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا اَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Yaslanın oraya! Artık ister katlanın ister katlanmayın, sizin için aynıdır. Siz sadece yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz.”

(Mürselat 77/50)

فَبِاَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

Ondan sonra artık hangi söze inanıp güvenirler!

(Araf 7/185)

اَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ۬ وَاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

Göklerin ve yerin hâkimiyetine ya da Allah'ın yarattığı herhangi bir şeye bakmazlar mı? Belki de ecelleri iyice yaklaşmıştır. Artık ondan sonra hangi söze inanıp güvenecekler?

(Casiye 45/6)

تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِهٖ يُؤْمِنُونَ

Bunlar, sana bağlantılarıyla okuduğumuz, tümüyle gerçekleri içeren, Allah'ın âyetleridir. Allah'a ve âyetlerine inanıp güvenmedikten sonra artık hangi söze inanıp güvenecekler?